

VESTI IZ SLOVENIJE

ZUPNIK UMRL. — Dne 26. marca je umrl Franc Ostrž, župnik pri Mali Nedelji. Pokojni je bil rojen 9. marca 1887 pri Sv. Tomažu pri Ormožu. V mašnika je bil posvečen 25. julija 1908 v mariborski stolnici. Od 1. jan. 1925 je bil župnik pri Mali Nedelji, kjer so ga 28. marca položili k večnemu počitku.

ZUPNI UPRAVITELJI. — Za župne upravitelje so bili postavljeni sledeči duhovniki: Lavantinski škofije: Jožef Lovrečič pri Mali Nedelji, Franc Šmon na župniji Marija Sirje, Vinko Sivavec za župnijo Slivnica pri Celju, Jakob Rauter, župnik na Pilištanju je določen, da bo upravljal tudi župnijo Zagorje.

DUHOVNIK UMRL. — Na veliko soboto je umrl v župniji Kornič v krški škofiji župni upravitelj Janko Medved. Bil je rojen v Frankolovem pri Celju. Star je bil šele 42 let. 18 let je bil v dušnem pastirstvu. Med vojno je bil večkrat preganjen in je mnogo trpel.

V DEKANIJI ZAVRČE je bilo birmanih 1747 birmancev in sicer jih je bilo v župniji Zavrče 289, pri sv. Andražu v Halozah 207, pri sv. Barbari v Halozah 211, pri sv. Trojici v Halozah 410 in pri sv. Vidu pri Ptuj 380.

V DEKANIJI VELIKA NEDELJA je bilo birmancev 2391 in to v župniji Središče ob Dravi 469, pri sv. Lenartu pri Veliki Nedelji 186, v Ormožu 961, pri Sv. Tomažu pri Ormožu 578, pri Veliki Nedelji 197.

V MARIBORSKI STOLNICI je bilo na binkoštni praznik birmanih 3177.

PETINDESETLETNI CO (MAŠNIŠTVA) je obhajal na binkoštni ponedeljek v Cirikovah Rev. Ivan Mlakar. V mašnika je bil posvečen 6. junija 1884 v Trstu. Služboval je 20 let po raznih krajih Primorske. Med prvo svetovno vojno je bil vojni kurat. Pred enajstimi leti je prišel v Cirikove, kjer še vedno pomaga v dušnem pastirstvu. Med drugo svetovno vojno je stalno opravljal dve župniji in še drugod pomagal.

Tri na dan

Slušimo, da bo imela Enakopravnost kmalu zopet eno tožbo na vratu. Še "tista" ni prišla na vrsto, pa je že druga v delu, ampak od čisto drugačne strani. Tako pride, veste, če kdo ne ve, kaj piše. Kot se vidi, bo treba še fehtati za sklad za svoboden tisk.

Urednik Enakopravnosti se je začel močno potegovati za urednika Proletarca. Oni dan je prijatelj spustil par lepih besed v poklon Proletarčevemu uredniku, česar se je "Enako" močno prestrašila. Boji se, bi človek mislil, da bi ji še Franceta Zajca speljali v pametno družbo, kjer je že večinoma vsa slovenska inteligenca v Ameriki.

Saj ne vemo, če je tako, ker pri nas "Enako" ne obratujemo in ne beremo, samo včasih nam kdo kaj omeni izza kulis.

NOVE PESMI. — 6 novih adventnih pesmi je zložil stolni dekan ljubljanski Dr. Franc Kimovec.

UMRLA DUHOVNIKA. — Umrl je najstarejši duhovnik za Slovenskem Rev. Bernard Polak, član križevniškega reda. Dopolnil je 95 let. Celih 70 let je služil oltarju Gospodovem. Pri sv. Marjeti pri Ptuj je lani imel svojo železno mašo. Tam so ga tudi pokopali. V starem Trgu pri Ložu pa je umrl upokojeni župnik Jožef Mlakar, ki je bil župnik v Sevnici ob Savi, pa je vsled boleznj stopil v pokoj in se naselil v Starem Trgu, kjer je imel svojo novo mašo.

Včasih ni zdravo, če se človek pobaha

Gaines, Pa. — Raymond Cole je ujel postro, ki je merila 28 palcev v dolžino. To je redke plov in ribič je bil tako ponosen, da je dal ribo nagačiti, da je lahko vsakemu dokazal, da ne laže. In nekdo je to ribo videl tudi mirni sodnik iste okolice, ki je ukazal ribiča aretirati in ga potem obsodil na globo \$20. V Pennsylvaniji je namreč pod kaznijo prepovedano loviti ribe z rokami.

Pogreb junaka

Governer in generali pri pogrebu Rodger Younga junaka Ohio in naše infantije.

Green Springs, Ohio. — V soboto so pokopavali ameriškega vojaka-junaka Rodger Younga. Governer Frank Lausche je spremljal za krsto njegovega očeta in mater. Trije generali in cela vrsta višjih oficirjev je poleg vojniščin in visokih civilnih uradnikov izkazala čast malemu skromnemu navadnemu vojaku.

Padel je v New Georgia Island v bitki pri Solomons. 700 naših infanteristov so spravili Japonci v zagato in jih popolnoma obkolili. Edini izhod je bil preko močne skupine japonskih strojnic, ki so sejele smrt vsakemu, ki je skušal nameriti korak proti njim. Rodger Young pa je skočil in teklen naprej proti njim, bil ranjen, pa zopet teklen, vrzel ročno granato, bil bopet ranjen, pa vrzel še drugo granato in toliko razbil japonsko postojanko, da se je rešilo razen dveh nad 700 ameriških vojakov, potem je umrl. Dobil je najvišje odlikovanje, ki ga more Amerika dati svojem junaku. Naše infantija poje njegovo himno, naša mladina in otroci jo znajo. S svojo največjo žrtvijo je povečal svoj dom in ime ameriškega vojaka.

Komunisti še vabijo katoličane

Pariz, Francija. — Vodja in generalni tajnik francoske komunistične stranke je govoril o najnovejšem papeškem dekretu. Izjavil je, da obžaluje, da je ta dekret izšel in da bodo komunisti še vnaprej radi sprejemali katoličane v svojo sredo. Komunisti še vedno nudimo prijateljsko roko katoličanom, je dejal.

Kolarov novi vodja bolgarskih komunistov

Trajk Kostov zaprt in izročen sodišču — Obtožen je izdaje in nasprotovanja Sovjetski zvezi

Sofija, Bolgarija. — Vasilij Kolarov, dosedanj zunanji minister je bil izvoljen za predsednika vlade in voditelja bolgarske komunistične stranke. Kolarov je bil najožji osebni prijatelj pokojnega predsednika Dimitrova, mu je sledil v begu v Rusijo in je vedno naraščal svoje politično delovanje po zgledu Dimitrova. Bolgarski parlament je tudi potrdil izključitev Trajko Kostova iz vlade in sklenil, da naj izgubi poslansko mesto in se izroči sodišču. Trajko Kostov je bil najmočnejša osebnost v komunistični vladi za Dimitrovom. Bil je kandidat za naslednika Dimitrova. Moskvi se ni zdel dovolj ubogljiv. Zato so Kostova pred smrtjo Dimitrova obtožili, da je kot član vlade hodil svoja pota, ga vrgli iz vlade in zato je sedaj postavljen pred sodišče. Sedaj so se obtožbe že poostrele in mu očitajo, da je naredil velike napake in nemarnosti, da je politično delal proti Moskvi in Sovjetski Uniji in zavzemal včasih nekomunistično, nacionalistično stališče. Izgleda, da bo Trajkov komaj rešil življenje.

Piknik za nove priseljence

Škofijski odbor za naselitev beguncev je priredil v soboto popodne na Cuyahoga Heights 4646 E. 71. St. v Clevelandu prvi piknik za novodošle ameriške naseljence v tej škofiji. Piknik je imel namen, da se novodošli bratje in sestre s svojimi sponzorji vplejejo v našo družbo, da spoznajo ameriški način prijatelne zabave, da se pogovore in posvetujejo kako bi najlažje premagovali prve težave in se ugodili v novi domovini. Nad 600 ljudi je prišlo. Človek je tam srečal srečne obraze ljudi, ki z novimi upanjem znova začnejo življenje. Vsak je z veseljem pripovedoval kako je potoval, kako je s strahom tu pričakoval kako bo sprejet, kako je začel delati, kako je napravil prva poznanstva med prijatelji in znanci. Vsak se je zahvaljeval svojim dobrotnikom. Padla je v razgovor in tam še grenka kaplja spomina na tiste, ki so ostali za železno zaveso, na drage, ki so v vednih nevarnostih in trpljenju. ali v glavnem je bil vesel pogovor o Ameriki in njenih dobrotah, ter večjih in manjših načrtih, ki jih je že vsak začel. Bili so priseljenci iz Litvanije, Ukrajine, Poljske, Slovaške, Srbije, Hrvaške in drugih dežel za železno zaveso, a največja je bila skupina slovenskih sponzorjev in beguncev. Mr. Anton Grdina, Mr. Frank Mervar, Mr. Joe Grdina so skrbeli za slovenski program. Prišli so tudi mnogi člani odbora stoterih in Lige slovenskih katoliških Amerikan. cev z Mnagr. J. B. Ponikvarjem in Mr. Matt Intiharjem na čelu.

Busi zopet vozijo v New Yorku

New York. — Stavka avtobusnih vozačev je končana. Po posredovanju mestnega župana O'Dwyer se je dosegel sporazum med podjetji in unijo vozačev.

NOVI GROBOVI

Franc Plahutnik
Preminul je Franc Plahutnik, star 58 let, stanujoč na 10826 Reno Ave. Pogreb oskrbuje pogrebni zavod Alojzij Ferfolia. Podrobnosti o pokopniku in čas pogreba bomo sporočili jutri.

Barbara Tomažič
Včeraj zjutraj ob 44 je v svojem stanovanju padla Mrs. Barbara Tomažič tako nesrečno po stopnicah, da se je ubila. Pred leti so ji odrezali desno nogo in je morala hoditi po berglah. Bila je stara 66 let in stanovala 14312 Darwin Ave. Rojena je bila v selu Štupe, Zumberak. V Ameriki od 1906. Njen prvi mož Peter Grgetič ji je umrl leta 1917. Zapušta soproga Johna in sinova Petra in George Grgetič, 2 vnuka, brata Stefana Stos in sestro Mary Dajlec. Bila je članica Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete, št. 235 HBZ, in št. 30 HKZ.

Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 9:30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 1053 E. 62 St. in v cerkev Marije Vnebovzete. Truplo bo položeno na mrtvaški oder jutri dopoldne po 11.

William Borovac

V mestni bolnišnici je umrl v petek William (Bude) Borovac, samski, star 53, rodom iz Hrvaške. Zapušta 3 bratrance v South Bend, Ind., v Evropi pa 3 brate in 1 sestro. Pogreb bo jutri ob 2 pop. iz cerkve sv. Sava na 36. cesti na rusko pokopališče pod vodstvom Grdinovega pogrebnega zavoda.

Novorojenka umrla

V Huron Rd. bolnišnici je umrla novorojenka družini John Ferriek iz 53 Chestnut Bldg., Willabee, Ohio. Materino dekleško ime je bilo Turk. Pogreb je danes iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 62. cesti.

Frances Vodopivec

Po več kot 10 let bolehanja je preminula v Polyclinic bolnišnici Frances Vodopivec rojena Mihovc stara 74 let, stanujoča na 145022 Thames Ave. Bila je vdova. Soproga Martin je umrl leta 1925. Tukaj zapušta sinova Adolph in Cornelius, hčere Mrs. Mary Brunn, Mrs. Frances Bretz, Mrs. Sophie Kastelic, Mrs. Florence Busch, 4 vnuke in veliko sorodnikov. Rojena je bil v vasi Selce, fara Slavina na Notranjskem, kjer zapušta brata Ivana in sestro Johano Palčič. Tukaj je bivala 49 let. Pogreb bo v sredo popoldne ob 1:00 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in Sinovi na 458 E. 152 St. in na pokopališče Acacia Park.

John Robeda

V nedeljo zjutraj je preminul v Glenville bolnišnici John Robeda, v starosti 47 let, stanujoč na 1261 E. 173 St. Rojen je bil v Clevelandu. Zapušta žalujočo soprogo Mary (poprej Papesch), brata Anthony, sestre Mrs. Jennie Papesch, Mrs. Ros Hribar, Mrs. Frances Evans, Mrs. Alice Marvar in Mrs. Pauline Malecky.

Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Mary A. Svetek na 478 E. 1552 St. v sredo dopoldne ob 9 uri, v cerkev Marije Vnebovzete na pokopališče Kalvarija.

Anton Ferblisar

V Emergency Clinic bolnišnici je preminul Anton Ferblisar, star 68 let, stanujoč na 15725 Saranac Rd., kjer je bil zaposlen. Tukaj aima sorodnikov. Bil je član SMZ pod. št.

USA ODOBRILO SEVERNO-ATLANTSKO POGODBO

Glasovanje v senatu — Taft do konca proti — Preds. Truman predlaga pomoč za oborožitev — Glasovanje v Rimu — Največja obrambna zveza v zgodovini človeštva

WASHINGTON. — Senat je z veliko večino 82 proti 13 glasovom odobril severno atlantsko obrambno pogodbo. S tem je Amerika prevzela vodstvo v obrambi sveta pred Sovjetskim napadom. USA je stopila v zvezo z 11 drugimi narodi in državami za 20 let. Vse te države so se zavedale, da se bodo skupno branile, če bi jih Sovjetska Unija napadla ali pa če bi prišel napad od katerekoli druge strani. To je prvi v zgodovini, da vstopa USA v zvezo, ki obseže države izven ameriškega kontinenta. Predsednik Truman bo takoj sedaj po sprejemu te pogodbe poslal kongresu predlog zakona za pomoč za oborožitev zapadne Evrope v znesku \$1,300,000,000 in \$320,000,000 pomoči za oborožitev Grčije, Turčije, Iranu, Filipinov in južne Koreje.

Ta predlog predsednika ima že sedaj precejšnjo opozicijo v kongresu. Tudi debata o odobritvi pogodbe same se je vrstela samo okoli vprašanja oborožitve. Senator Taft, ki je vodil opozicijo, je trdil, da bi oborožitev zapadne Evrope mogla pospešiti vojno, Rusija bi mogla napasti, ker bi računala, da bo lažje zmagala sedaj, ko Evropa še ni oborožena, kot kasneje, ko bi morala računati na oboroženo nasprotovanje v Evropi. Trumanova vlada pa sodi, da je treba radi varnosti Amerike oborožiti vse demokratske sile, dokler ni Zveza Narodov zmogla braniti vsakega naroda in države pred vsakim napadom. Sodi, da Sovjetska Zveza ne misli in ne more napadati sedaj nikogar, zlasti pa ne velikega ameriško-evropskega bloka, ker nima prav nič upanja na končno zmago. Rusija bi napadla v bližnji prihodnosti, če bi videla, da nasprotniki niso primerno oboroženi. Tako je bilo v Hitlerjevi dobi, tako je sedaj, ko imamo opraviti s komunistično totalitarno silo.

Rim, Italija. — Italijanska poslanska zbornica je odobrila pristop Italije k severno-atlantski obrambni zvezi s 323 glasovi proti 161. Proti so glasovali samo komunisti.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za Katoliško ligo ozir. za slovenske begunce: Župnija sv. Družine na Wilbardu, Wis. je poslala \$100.00 kot dar ob priliki praznovanja 20-letnice škofovanja dr. Gregorja Rožmana. Frances Koprivnik, Ely Minnesota, je darovala \$10, Rudolph Kenik, 8908 Union Ave. je daroval \$5, John Simontić je daroval \$3, Joe Matoh in Ciril Muškatevc iz Milwaukee, Wis. sta darovala vsak po \$2, Frances Drobnič iz Waukegan, Ill. je darovala \$1.50, in Frances Korošec iz 1063 Addison Rd. je darovala \$1.

Iskrena zahvala v imenu slovenskih revežev vsem tem zavednim dobrim srecem. Priporočamo še drugim, da bi ob priliki kaj darovali v ta namen.

Razne najnovejše svetovne vesti

GENEVA, ŠVICA. — Angleški delegat je izjavil, da ima dokaze, da je v Sovjetski Rusiji nad 10 milijonov ljudi na prisilnem delu in da v koncentracijskih taboriščih žive v razmerah, ki so slabše kot življenje sužnjev. Na seji gospodarskega in socialnega sveta Zveze Narodov, bo vlada Velike Britanije predložila fotografije sovjetske zakonodaje o prisilnem delu in koncentracijskih taboriščih. Britanski delegat je povdaril, da je ta zakonodaja slabša in hušja kakor je bila zakonodaja prejšnjih carjev za zatiranje njihovih političnih nasprotnikov. Velika Britanija bo zahtevala, da naj posebna komisija pregleda vsa prisilna taborišča Sovjetske zveze in ponudi, da naj enaka komisija pregleda vse ozemlje Velike Britanije in njenih kolonij, če bo Sovjetska Zveza pristala na to, da gre komisija v Rusijo.

BELGRAD, Jugoslavija. — Zunanji minister Edvard Kardelj je izjavil, da je Titova vlada ukinila vsako pomoč grškim gerilcem. Navajal je, da Titova vlada mora to storiti, ker so grški komunistični uporniki pred 18 meseci sprejeli resolucijo kominforme proti Titu in sprejeli politiko sovražnosti in spletkarenja proti Jugoslaviji.

LONDON, VELIKA BRITANIJA. — Volilna borba je v največjem zamahu. Winston Churchill je razglasil, da bi konservativna stranka v slučaju da zmaga, skrbela da se zopet upostavi moč in veličina Velike Britanije, ki so jo laburisti zapravili. Odgovoril mu je predsednik vlade Attlee. Očital je Churchill, da je laburistična vlada srečno popravila veliko Churchillovih napak.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

S počitnic. — Frank in Mary Črtalič in družina Zupančič pošiljajo pozdrave iz Indianapolisa, Indiana, kjer so na oddihu ob jezuru Freeman. Dosti rib in drugih amamentov, pišejo.

Nazaj v Texas

Nekdanji Clevelandčan, Jim Šepic, ki je prišel za nekaj dni sem na obisk, se odpelje danes dopoldne zopet nazaj v Houston, Texas. Srečno pot in na zopetno svidenje.

Odsoten iz mesta

Joseph Nemanich, tajnik dr. sv. Vida št. 25 KSKJ in prvi gl. podpredsednik KSKJ, bo ta teden odsoten iz mesta. Člani naj se v slučaju smrti obrnejo na predsednika Frank A. Tureka, EX 2949, v slučaju boleznj pa na Louis Krajca, HE 9526. Prihodnji ponedeljek bo Mr. Nemanich zopet doma.

Iz Wisconsin

Iz Rhinlander, Wis. pozdravlja Martin Zugel in družina, ki so tam na počitnicah.

Pobiranja asesment

Danes je 25. dan v mesecu, ko društveni tajniki pobirajo asesment. Vsak naj gleda, da bo dobrostoječ član pri društvu.

Iz Kanade

Mrs. Modic in hči Agnes iz 1309 E. 55. St. pošiljata pozdrave iz Alberta, Kanada, saj sta se podali za en teden.

Socialna varnost

V Clevelandu so trije uradi, kjer vsak lahko dobi informacije glede social security in sicer: stara pošta, prvo nadstropje, 10406 Euclid Ave. in 2012 W. 25. St.

Prijazen obisk

V spremstvu Vincent Lauterja iz Barbertaina, ki je gl. tajnik Slovenske moške zveze, sta nas obiskala nova naseljenca Mirko Geretič in Peter Golobič. Ogledala sta si našo metropolo in obiskala tukaj nekaj prijateljev in znancev.

Nocoj pobirajo

V šoli sv. Vida, soba št. 2, pobirajo nocoj od 6 do 8 asesment sledstva: sv. Vida št. 25 KSKJ, sv. Marije Magd. 162 KSKJ in podružnica 25 SZZ.

Vabilo na sejo

Klub Ljubljana vabi članstvo na sejo jutri večer ob 7:30 v SDD na Recher Ave.

Koncentracijska taborišča politična potreba

Hessen, Nemčija. — Tukajšnji voditelj komunistične stranke Oten Mueller je dal svojim zvestim tole pojasnilo glede koncentracijskih taborišč, ki jih ima Rusija v vzhodni Nemčiji. "Vsakemu komunistu je jasno, da se Sovjetska Rusija, ki je najmočnejši ščit delavskega razreda, mora čimprej obnoviti. To se mora doseči in če je potrebno tudi z delom nemških vojni ujetnikov in prisilnih delavcev. Med nami komunisti sploh ni treba razpravljati o koncentracijskih taboriščih na vzhodnem področju Nemčije. Vse sovražnike sovjetske Rusije in delavskega razreda je treba poslati v koncentracijska taborišča."

Muellerjev tovariš Florath je pritril tej izjavi in dodal, da so sovjetska koncentracijska taborišča "politična potreba."

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. HENDerson 9628
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

JULY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 144 Mon., July 26, 1949

Da bi svet zaničeval Ameriko

Komunistični pisec Korionov je v listu Rdeča zvezda v Moskvi napisal pregled o življenju v USA. Uvodoma pravi, da se morejo razumeti grozne razmere življenja v Združenih državah Amerike samo, če upoštevamo, da je tukajšnja vladajoča družba kot popolnoma neumna, samo za plenum prežeha zver. To so razmere lakote, bolezni, in hiranja v smrt.

Pisec ugotavlja, da je v letu 1948 životalarstvo v Združenih državah 20 milijonov ljudi ob hrani, ki je hrana za stradajoče, da je pol milijona ljudi letno izgubilo svojo polklicno delovno sposobnost radi izrednih bolezni in da jih je en milijon postalo nesposobnih za vsako delo, ker so zboleli vsled neznosnih razmer.

V industriji avtomobilov postane ameriški delavec nesposoben za pridobivanje po petih letih dela. V letu 1939 je bilo 1 milijon 600,000 ljudi v industriji pobitih ali ranjenih. V premogokopih je bilo v letu 1947 do 65,000 ubitih in ranjenih.

Od 30 milijonov kmetijskega prebivalstva Združenih držav jih živi 20 milijonov pod vsakim dostojnim nivojem in 10 milijonov jih je v popolni mizeriji. Povprečni dohodek ameriškega kmetarja je samo 740 dolarjev, a potrebno bi mu bilo vsaj 1,800 dolarjev na leto.

Več kot 45 milijonov Amerikancev živi v zanemarjenih, prenatrpanih stanovanjih. Kakaga pol milijona prebivalcev USA pa hira v starih vagonih.

V zdravstvenem oziru so Združene države na enem najnižjih, najslabših mest na svetu. Kakih 25 milijonov Amerikancev je stalno bolnih. Med Amerikanci je 9 milijonov umobolnih, 200,000 ameriških otrok ima epilepsijo, 175,000 tuberkulozo in 4 milijone pomanjkljiv, slab pogled. Bolnic ni v 40% te dežele in zdravniška pomoč je praktično nedosegljiva za ljudi, ki obdelujejo zemljo.

Navadni državljani so dejansko popolnoma nezaščiteni pred samovoljnostjo policije, pred federalnimi uradniki in reakcionarnimi organizacijami. FBI drži vse v neprestanem strahu in pod pritiskom. Tisoči progresivnih Amerikancev so po ječah ali pa so izgubili svoje zaposlitve vsled vohunstva in ovađuhov, ki preganjajo milijone.

Šolska poslopja so v Ameriki stara, propadajoča, temna, neprimerna. V kmetijskih okoliših uči en sam učitelj vseh osem razredov osnovne šole. Milijoni otrok nimajo priložnosti, da bi se izobrazili. Lansko leto 6 milijonov ameriških otrok ni hodilo v šolo. To je 20% ameriške šolobvezne mladine.

Od 75 milijonov Amerikancev jih 36 milijonov ni dovršilo šole. Tri milijone Amerikancev ne zna ne pisati ne brati. Ameriški tisk, časopisje, leposlovje in radijo so v stanju vednega propadanja in hiranja. 80% vseh ameriških filmov propagira zločinstvo in korupcijo.

V letu 1948 je bil v Ameriki na vsakih 18 sekund storjen po en zločin, po 36 ljudi je bilo ubitih vsak dan in po 225 žensk je bilo posiljenih dnevno.

Tako dobesedno poroča svojemu listu New York Times njegov posebni dopisnik Harrison E. Salisbury. Mož poročilo objavlja s polnim podpisom. Bo torej že res, da je tako naslikana Amerika v sovjetskem listu. Dobro je, da je to poročilo prišlo v Ameriko. Amerikanci se bodo ob tem poročilu sicer zgražali nad debelimi lažmi, a zelo, zelo prav je, da zvedo v kakšni luči sovjetska propaganda predstavlja Ameriko.

Upajmo, da bo vsak pomislil pri tem, in se vprašal zakaj sovjeti to delajo? Ni drugega odgovora kot da hočejo vzgojiti stotine milijonov ljudi, ki ne zvedo o Ameriki od nikoder drugod nič kot le iz sovjetskega komunističnega časopisja, ker drugega vira za informacije nimajo in ne smejo imeti, strah in sovraštvo pred temi razmerami. Sovjeti hočejo, da vsak njihov človek Ameriko sovraži in zaničuje. Hočejo, da se vsak zgraža nad neredom in nečloveškimi razmerami, ki vladajo v Ameriki in postane navdušen, prepričan borec za uničenje vsega kar pomeni sedanjí amerikanizem.

Objektivno nimajo gornje številke nikake vrednosti. V celoti pomenijo nezasišano obrekovanje. Ali bodo te laži o Ameriki, o razmerah v katerih vsak sam živi, ki jih vsak izmed nas vsak sam pozna, dovolj debele, da bomo verjeli, da je laž redno, vsakodnevno sredstvo komunistične propagande, politike in državljanske vzgoje. Ali bodo te laži dovolj očitne, da bomo verjeli, da vse kar pride iz komunistične propagandne kuhinje, vsebuje laž, ki naj vara, škoduje, zapeljuje in naj svet za komunizem pridobiva.

Ali bomo ob takih sovjetskih lažeh, ki so objavljene

v resnem komunističnem listu, napisane za boljše komunistično družbo, že enkrat napravili nujen in edino pameten zaključek, da je vse kar komunisti pišejo o svobodi, demokratični družbi, laž in samo laž, prikrojena za propagandne namene komunizma?

Ali bomo ob tem kričnem primeru laži že enkrat odločno rekli, da je tudi vse laž kar objavlja komunističen tisk o razmerah v našem starem kraju, da so lažnjiva vsa blatenja demokratičnih, posebej pa katoliških Slovencev sedaj in poprej? Ali bomo že prišli do spoznanja, da bomo in se napajamo za lažmi, če bomo rdečarske slovenske liste v Ameriki, ki ponatikujejo laži komunističnih listov iz Slovenije in Jugoslavije, ali pa sami pišejo po naročilu titovskih agentov. Koliko bo še "naprednih" ameriških Slovencev, ki bodo hoteli tudi vnaprej biti posode, kamor evropski in posebej slovenski in jugoslovanski komunizem vsak dan odtaka svojo gnojnico laži?

BESEDA IZ NARODA

20 letnica škofa Dr. Gregorija Rožmana na Willardu

(Podrobno poročilo)

Willard, Wis. — Saj nismo mogli verjeti, da bo ravno nas Willardčane doletela izredna čast, da bi ljubljanski škof dr. Rožman pri nas obhajal svoj jubilej 20 letnice škofovanja. Pa je bilo res in je že tudi milo.

Malo nas je bilo strah, kako bomo zmogli, da bi vse dostojno pripravili za tako slovesnost. Storili smo, kar je bilo v naših močeh. Že par dni prej so naše dobre žene pletle vence — dekleta namreč niso navajena takega dela. V cerkvi na strani oltarja je bil napravljen škofovski tron. Za nas je bilo vse to novo, ker še nikoli nismo imeli slovesne škofove ali pontifikalne sv. maše.

V torek 12. julija so pričeli prihajati duhovniki od blizu in daleč. S škofom vred se jih je zbralo 14. Povabljeni so bili vsi begunski duhovniki. Rajši kot so živi, bi bili vsi navzoči, pa so bili nekateri, nujno zadržani po svojem poklicnem delu, nekateri so pa res predaleč in bi bilo potovanje združeno s prevelikimi stroški, česar pa begunski duhovniki, ki je ravno prišel v to deželo, nikakor ne zmoro. Vsi duhovniki so se oglasili pismeno, prevzvišenemu čestitali in duhovniški sestanek pozdravili.

Prevzvišeni jubilar je prišel na Willard v torek zvečer z vlakom iz Marquette, Mich., kjer je bil navzoč na slavnostih Baragovnega dneva. Prišel je v spremstvu Rt. Rev. Msgr. Francis Gabrovšek iz Milwaukee, Wis., in Rev. Slapšaka Julija, svojega tajnika. Na kolodvoru ga je pozdravila skupina Slovencev iz Willarda s svojim dušnim pastirjem na čelu. Zenske je zastopala Mrs. Anna Volovšek s svojima dvema sinovima, med moškimi pa so bili Fr. Perovšek, Frank Perushek in Tony Volovšek. Prevzvišeni se je pripeljal na Willard v razkošnem avtomobilu, ki je last Ludvika Peruskega.

Ko so se avtomobili ustavili pred cerkvijo sv. Družine, so začeli potrkavati zvonovi. Človek je kar mislil, da smo v starem kraju na kakšni podeželski fari. — Prisrčen je bil pozdrav prevzvišenega z duhovniki. Prišli so na to slovesnost sledeči gospodje: Ze omenjena dva Msgr. Gabrovšek in Father J. Slapšak iz Clevelanda, kanonik dr. Janez Kraljič iz Quincy, Ill., profesor Rev. Anton Anžič iz St. John-Zeeland, No. Dakota, Rev. Joseph Godina iz Clevelanda, Ohio, Rev. Jos. Vovk iz Ely, Minn., Rev. John Dolšina iz Gilberta, Minn., Rev. St. nislauš Dolšina iz Eveleth, Minn., Rev. Dr. Emil Hodnik iz Cadott, Wis., Rev. Michael Papeš iz Duluth, Minn., Rev. John Kausek iz Hill City, Minn., Rev. John Novak iz Greenwood, Wis., in domači dušni pastir p. Odilo.

V torek zvečer smo imeli priščno družinsko pobožnost v cerkvi — družinski rožni venec, ki so ga molili škof naprej. Nabrlo se je precej ljudi v cerkev. Skrivnosti sv. rožnega venca smo peli. Tako je bilo vsak večer, ko so bili pri nas prevzvišeni. Na koncu pobožnosti so nam prevzvišeni vsakokrat poddelili svoj višje pastirski blagoslov s tremi križi.

Sreda 13. julija je bila posvečena bratskemu in očetovskemu sestanku duhovnikov s svojim škofom. Zjutraj ob osmih so prevzvišeni opravili slovesen peti Requiem za vse slovenske pokojne duhovnike, ki so postali žrtve svetovne vojne, predvsem brezbožnega komunizma. P. Odilo pa je opravil sv. mašo za vse druge slovenske žrtve. Ob 11 uri dopoldne so imeli prevzvišeni posebno premišljevanje, nagovor na vse navzoče duhovnike v cerkvi. — Kar pili in srkali smo vsako besedo iz škofovih ust, saj je bila vsaka tako prisrčna, tako očetovska! — Sledile so liturgije Srca Jezusovega, posvetitev in blagoslov z Najsvetejšim. Popoldne so si nekateri duhovniki ogledali willardsko okolico, šli so na razgledni stolp, k našemu jezeru itd. — Škof so si te zanimivosti ogledali že lansko jesen in so ostali doma v pogovoru z duhovniki in največ ur so preklečali pred Najsvetejšim. Ko smo duhovniki opazovali svojega škofa, smo prišli res do prepričanja: večjega škofa kot ljubljanske škofija, ima malo katera druga.

V sredo zvečer o mraku so zopet zvonovi naznanjali s prijaznim pritkavanjem naslednje slovesni dan. Zvečer so prišli še zadnji duhovniki. Bila je zadnja generalna pevška vaja za pontifikalno mašo. — Ponoči je nekaj ur mirno deževalo. Napočil je četrtek, praznik sv. Bonaventura. Ozračje je bilo čisto kot ribje oko. Bog ve, kakšen je bil ta praznik pred dvajsetimi leti, ko je bil v ljubljanski stolnici za škofa posvečen tedanji univerzitetni profesor Dr. Gregorij Rožman. Kakšen je bil oni dan, da je prišel v škofovanju Dr. Rožman na toliko viharjev? Toda vihar ozračje razčisti, tako bo tudi ozračje v naši domovini razčišeno po viharjih škofovanja našega ljubljanskega očeta Gregorija.

Vse z zlatim soncem oblitje so prihajale v četrtek zjutraj kare, avtomobili od vseh strani k cerkvi sv. Družine na Willard. In avtomobilov so stopali farani mi vsi praznično oblečeni, vsi nasmejani. Kaj takega še ni na koli niso videli kot danes. Saj so zadrževali 70, 75 let stari ljudje, da so bili prvič pri pontifikalni maši. Iz avtomobilov so stopali otroci: deklice belo oblečene, fantki v belih srajčkah. Vsi so hrepeneli samo na en trenutek, da bodo zagledali škofa, o katerem jim je dušni pastir toliko pripovedoval. Kot bela nedolžna ovčka so bili ti otroci, ko so se spre-

hajali po župnijskem vrtu. — Med njimi je bil tudi kakšen kostrunček, ki je utrgal zeleno jabolko iz drevesa, zasadil vanj zobe, pa ker je bilo prekišlo, ga je zagnal sosedu v hrbet. Kot so pač otroci. Malo pred deveto uro so otroci napravili spalir na cesti pred župniščem. Škof in duhovščina so prišli iz župnišča. Pred škofa je korajžno stopil devetletni ministrant Troštov Albert in škofa pozdravil po slovensko približno takole: "Gospod škof! Povedal bi Vam rad tisto visoko slovensko besedo, pa je ne morem zgovoriti. (Fantiček je mislil na besedo "prevzvišeni"). Veste, moja mama ni Slovenka in moj ata je tukaj v Ameriki rojen, samo s staro mamo govorimo po naše. Vsi otroci iz Willarda smo zelo veseli, da ste prišli k nam in da bomo danes prvič videli škofovo mašo. Vem, da nas imate radi. Še veliko bolj pa bi bili danes veseli Vaši otroci tam v Ljubljani, če bi se lahko zbrali okoli Vas. Želimo Vam willardski otroci, da bi svoj srebrni škofovski jubilej obhajali med svojimi otroci v Ljubljani.

Nato sta stopili pred škofa dve begunki, ki sta ravnokar dospeli iz Evrope — Marija in Antonija Gosar in Antonija je škofu povedala: Prevzvišeni! Sprejmite priščne čestitke ob Vaši 20 letnici od nas willardskih beguncev. Kako veliko lažje je bilo naše trpljenje, ko smo vedeli in videli, da hodi po isti poti begunstva tudi naš škof. Kakšna sreča v tej naši narodni nesreči je, da Vas imamo tukaj, kjer lahko na vse strani pomagamo in svetujemo. Ne moremo si misliti, kako bi bilo z nami, če bi nas spremljala v tujino ta zavest: naš škof je v ječi in ne more nikomur nič koristiti, razen z vdanim prenašanjem trpljenja.

Naše begunstvo se nam zdi odlikovanje božje, ko vidimo, da ste z nami tudi Vi. Kako bi prekipelo veselje Vaših vernikov, če bi lahko danes vsi z vami obhajali pomenljivi jubilej na svobodi, kot ga obhajamo mi tukaj na Willardu pri Sv. Družini. Prevzvišeni: Bog naj Vas blagoslovja in Vi blagoslovljajte nas po vsem svetu razkropljene svoje ovčice. Naj skoraj zasije dan, ko boste lahko kot dobri pastir zopet zbrali svoje ovčice na pašnikih mile slovenske zemlje. To je naša preiskrena želja za Vaš jubilej.

Potem so škofa po vrsti pozdravili vsi cerkveni možje, odborniki tako da so škofu podali roko in mu poljubili prstan. Nato se je pričel slovesen sprevid v cerkev med ljubkim pritkavanjem zvonov. Cerkev je bila okinčana kot nevesta za poroko, razsvetljena, da se je kar bliščalo. Iz kora je zadonel pozdrav velikemu duhovniku: Ecce sacerdos magnus! Med tem je velika asistenca prišla pred oltar — bilo je s škofom pred oltarjem 12 duhovnikov in 10 ministrantov, p. Odilo in g. Stanko Dolšina sta bila na koro med pevci. Za sv. mašo so škofa oblekli pred oltarjem od čevljev do škofove kape — mitre. Verniki so pazljivo sledili vsakemu gibu pred oltarjem. Med oblačenjem je donela iz kora naša lepa Marijina pesem. Začela se je sv. maša, vse po predpisih tako pred oltarjem kot na koro. Mešani pevski zbor je proizvajal v nedosegljivih melodijah p. Hugolina Sattnerja Serafinsko latinsko mašo. Bilo je okoli 20 pevcev, samih faranov, razen g. Dolšina, ki je imel važno ulogo pri tenorjih. Če bi imeli še orgle in orkester, bi bila prišla skladba še bolj do veljave. Morda bomo še vse to Willardu kmalu dočakali. Med sv. mašo sta bili dve kratki pridigi: Slovensko je pridigal ljubljanski ka-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

O, Marička ti meni pomagaj! Saj ne vem, kje se me glava drži! Včasih se kar včepnem, da vem, če morda ne sanjam.

Čakajte, bom kar naglo povedala, kaj da je. Oni večer je naš nekam zamišljen drezal z žlico v skledo, da sem ga mislila še povprašati med štirimi očmi, če ni zanj in če ni, da je tamle peč, tamle pa kastrola, pa naj si sam spacka, če mu jaz ne znam. Kaj pa misli, da je, vas vprašam. Saj sem menda nekaj prehudo mislila, pa ki je takva vročina in se me reve drugače ne ohladimo, kot če nas kdaj dež vjame brez marele. On je še malo pobrazil po skledi, potem me je pa sladko pogledal in rekel:

"Micka, sem mislil, da bi ti nekaj povrnil, ki si tako fletno"

nonik dr. Janez Kraljič, ki je originalno razlagal Dr. Rožmana škofovsko geslo: Crucis pondus et praemium — Križa teža in plačilo. (V petkovi številki Domovine zadnji teden je bila pomota, da bi bil pridigal p. Odilo — pridigal je Dr. Kraljič) Angleško pridigo je imel Rev. John Novak iz sosednjega Greenwooda. Razložil je, zakaj se vrši slovesnost ravno na praznik sv. Bonaventura in zakaj na Willardu. Dr. Rožman je bil posvečen za škofa na god svojega prednika na ljubljanski škofiji stolici dr. Antona Bonaventura Jegliča, na Willard pa je prišel zato, ker je hotel obhajati kot veren sin kmetijske matere svoj jubilej med farmarji in da se tu sestane s svojimi duhovniki, kjer pa sturjuje begunec — učenec in spremljevalec škofov p. Odilo.

Po sv. maši je mogočno zadonela po vsej cerkvi pesem za hvale za vse milosti in za vse trpljenje: Hvala večnemu Bogu. Škofa smo spremljali v slovesnem sprevidu zopet nazaj v župnišče. Kmalu po sveti maši je bil serviran slavnostni obed v župnijski dvorani. Obed je bil prirejen za vse farane. Obed so pripravile matere oltarnega društva, servirale so po mlajše žene iz fare. Med obedom so pevci zapeli zopet par pesmi. P. Odilo je pozdravil prevzvišenega in mu iskreno čestital v imenu fare sv. Družine, predstavil je vse navzoče duhovnike ter poklical k besedi nekatere druge govornike. V imenu cerkvenega odbora in društva Najsvetejšega Imena je spregovoril Ludvig Perushek, v imenu Materinega društva Mrs. Mike Artač, v imenu duhovnikov in v imenu ljubljanskega kapitlja pa je govoril kanonik dr. Kraljič. Nazadnje je spregovoril besedo hvalečnosti in zahvale Bogu in willardskim faranom prevzvišeni g. škof — toplo in domače, kot zna samo on, da o svoji takoj sreča vseh.

Po banketu se je prevzvišeni z našimi farani in s svojimi rojaki očetovsko razgovarjal. Nekateri duhovniki so po obedu takoj odšli, da so lahko bili v nedeljo zopet na svojem mestu. Prevzvišeni in vsi gospodje iz Minnesote so še ostali čez noč ter so v petek zjutraj odšli. Proti večeru je obiskal prevzvišeni v družbi nekaterih duhovniških družin Vtka Stauta, ki je lansko leto dokončal svojo novo hišo. Prevzvišeni mu je novo hišo blagoslovil. V družini med otroci je prevzvišeni doživel zopet nekaj veselih ur. Le hudo je, ko se človeku vedno vrva misel: kaj bo z našimi otroki in z našo mladino tam do-

(Daje na 3 strani.)

skrbela zame ves čas moje bolezni."

Vsesti sem se morala, tako sem se prestrašila njegovih besed, ker nisem vajena takih stvari slišati iz njegovih ust. Vsa mokra sem ga pogledala, da bi videla na njegovih očeh, če so kaj motne, ali gledajo v svet lepo plave, kakor so samo njegove. To se pravi zame, saj veste. Kar lepo me je gledal in na smeh mu je šlo. Tudi meni je šlo na smeh in sem že mislila reči, no, pa se režimo, če je tako, pa je on spet začel:

"Veš, Micka, če se ti ne fržmaga, pa pojdi enkrat v bjuiti parlor, da ti bodo skomandirali en tak permanent. Bom jaz plačal zanj, da ti vsaj nekoliko povrnm tvojo skrb zame v hudih urah."

Na vso moč sem se prestrašila teh njegovih besed. Prestrašila sem se zato, ker nisem mogla verjeti, da bi govoril take besede pri pravi pameti. Zbolel je in blede se mu, sem si mislila in se pripravljala, da bi ga vlekla na posteljo, potem pa hitro poklicala ambulanco. Prehitro je prišel za delo, sem si rekla, pa ga zopet drži. Spet bo kakšne tri mesece v špitalu. Pa ki sem bila vedno za njim in ga opominjala, naj se ravna po tem, kakor mu je ukazal zdravnik, ki je rekel, da še dolgo dolgo ne sme prijeti za nobeno pravo delo. Pa je še tisti teden, ko se je vrnil iz bolnišnice, kosil travo in ongalil po vrtu. Zdaj pa ima!

"Kaj me pa tako gledaš?" sili on vame. "Kaj ne maraš permanent? K Julki Centovi pojdi na Hayden, ki ti vedno tako lepo sfiksa lase. En lep permanent naj ti udari, kakršen se ti najbolj dopade. Kakor sem že rekel, plačal bom jaz. Seveda, no, ja, če se ti pa ne zdi, pa ni treba. Vlekel te v bjuiti parlor ne bom, da boš vedela."

Vidite, tedaj sem šele spoznala, da se mu ne blede in da misli zares. Vedela pa sem, da še ni prav trden in lahko bi ga prijela kakšna druga misel, pa sem skočila naglo k telefonu in z Julko naštimala apojtment, da se ni mogel več skesati. Kar je res, je pa res, plačal mi je tisti permanent čez par dni. Pripomnil pa je, da se mu dobro zdi, ker sem si izbrala najdražjega. Veste, s tem me je hotel špikniti, jaz sem se pa kar neumno naredila in nisem rekla ne take ne take.

No, vidite, deklič, zdaj sem pa lepo odložila tisti klobuček s fedrom in se vam predstavim v permanent frizuri. Jaz mislim, da se mi poda, da nikoli tega. Julki sem naročila, da mi je na eni strani pustila malo večji čofek, ki mi tako lepo zabinglja, kadar nekoliko potresem z glavico. Samo kadar pri šornovih župo jeva, moram paziti, da mi ne zabinglja v žlico. On pravi, naj si obesim na čofek kak brgilek. Kaj pa možki vedo, kaj paše! Kakšen pankelček pa res ne rečem, da bi si ne privezala zanj.

Julka je rekla, naj nosim nekaj časa čofek, potem mi bo pa kakor drugače urihatala po glavi, da ne bom vedno po eni modi udarjena. Ko sem prišla od frizerke s permanentom in novo frizuro, je naš rekel, da sem prav taka kot če bi me telček obrazil. Šur! Res je pa, da sem prvo noč skoro vso presedela, ker sem se bala, da se mi bo moja prekrasna frizura spakedralsa.

Vsega tega je kdaj kriv on, ki me je tretal s permanentom. Mislim, vsaj kolikor jaz našega poznam, da je bilo to zadnjič v njegovem življenju, da bi se bil s kakšno takšno ponudbo spoznal.

Vidite, pa spet nisem nič povedala o njegovem zdravljenju. No, saj se ne mudi. Bom pa prihodnjič še nekoliko, ker mi je v tem času precej povedal.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holec

"Na drevesu se ti zdi ko črna mačka, na tleh ko črna lisica. Teče ko verica po drevo; kuna se hrani z vericami, a črna mačka žre kune, skoči petnajst metrov z drevesa na drevo ali pa na tla. Na tleh prekanj in ulovi lisico. Ris je hud rvač, a črna mačka umori risa. Skoči z drevesa na srno. Edina žival, ki se ne boji jezeveca."

"To me zanima," razlaga Vilče. "Čelam namreč vse tiste, ki so jezevecu sovražni. Odkod pa veš, da jezevečeve bodice črni mački ne škodujejo?"

"Stric mi je nekoč pokazal. Ujel črna mačko v past, koža polna bodic, nič rane, nič otekline. Odrli sva jo; bodice tičale v malih bulah, nobena ni prcdrla v meso."

"Torej bi jo lahko primerjal z umetnikom v cirkusu, ki meče požira. Ali pa ni živali, ki bi se je črna mačka bala?"

"Pač, je še vlika vražja kuna, ki more umoriti črna mačko, kakor umori volk človeka."

"Nikar se vendar ne norčuj!" "Ako nama kdaj pride dora sel noggi nasproti, boš že videl, da govorim resnico."

Zapustila sta jezerski breg in jo mahnila dalje. Hodila sta nekaj ur, sledeč potoku, ki je zdaj žuborel v senci visokega drevoja, zdaj se divje podil med skalovjem v stisnjeni strugi. Kraj je bil jako divji in samotni. Sence so se že daljšale, tedaj je ugledal Vilče, ki je tovariša prehitel, čudno žival, ki ga je skozi drevje neprestano opazovala. Bila je po telesu temnorjava, le glava in lica je imela siva in s pleč se ji je vlekla po vsaki strani telesa bledorumenega prog. Noge so bile oborožene z velikimi kremplji. Ko je Vilče obstal, je žival nekaj časa vohljala, nato pa nenadoma sedla na zadnje noge, si s prednjimi zasenčila oči in bistro pogledala proti Vilčetu. Hip nato se je spet spustila na tiri noge in odhitela s čudnimi skoki, pri čemer je držala zadnjico precej višje nego glavo. Videl je še košati rep, nato je izginila žival v grmovju.

Vilče je molče prhitel nazaj k tovarišu in mu s tihim glasom, ki se ga v gozdu živčijo ljudje običajno navadijo, povedal, kaj je videl. Roku se je zresnil obraz.

"Sišiš, da o njem govoriva," reče nazadnje. "Nikdar se ne sme o vragu govoriti, njegov duh čuje in pride."

"Ali hočeš morda reči, da je ta okorna žival, ki tako smešno poskakuje, vaš indijanski vrag?"

"Ne zini več besedice proti noggiju," ga posvari Rok. "Močnejši je nego medved, bolj divji nego divja mačka in pogumnejši kakor črna mačka."

Vilče ni mogel razumeti, zakaj je tovariš danes tako pla-

šen; Rok pa je molčal in si pri skrbel primerno orožje. Pod skalnato steno je našel grčavo hrastovo vejo in jo obdeloval s kamnom, da si je naredil nekakšno težko bojno sekuro, kakršne so bile nekaj pri Indijancih v rabi. Prav tako se je oborožil tudi Vilče s težkim, ko jeklo trdim kijem.

"Dejaj bi, da s temle orožjem naženeva celo čredo vojnih vragov v beg," je dejal Vilče in krepko mahnil s kijem dvain trkrat v smeri, kjer je izginil dozdnevni "indijanski vrag".

Ko sta nadaljevala pot, je Rok pripovedoval, kako močen, divji in prebrisan je rosomah, voloveren ali "indijanski vrag". "Zdaj naju je že videl, lahko se o njem pogovarjaja, nič več ne škoduje. Nekoč so možje iz našega rodu skrili živč v veliki, okoli deset metrov visoki skladiščni drv in šli na lov. Ko smo se vrnili, ves les razmetan, živčja nikjer. En sam rosomah je to naredil. Drugič, je nadaljeval, "je star rosomah hodil od pasti do pasti, ki so bile nastavljene petdeset kilometrov na daleč, umoril vsako žival v pasti, odvelkel vse pasti in jih zakopal. Včasih vdere v lovčovo koč, pobere odoje, puško, sekire in drva in zvleče proč, da lovec zmrzuje in gladuje. Stric je videl, kako dva rosomaha odgnala starega medveda z mrtvega losa. Noggi pride in naju napade. Poslje duha daleč naprej in sliši, ko se o njem pogovarjaja. Tebe najprej napade."

"Kako pa moreš to trditi?" vpraša Vilče nehoti prestrašen.

"Saj se tebe prav tako lahko loti kakor mene."

"Ne," odvrne mrko Rok, "samo nate misli. Ogledal si te je pod svojimi prednjimi šapami. Slabo znamenje, hud čar. Ti boš prvi." In Rok se je žalostno oziral na tovariša.

"Veš kaj, prijatelj," se hudeje Vilče, "govoriš, kakor da me je zver že raztrgala. Ta Ta rosomah je bil komaj dva čevlja visok, in če ga pošteno lopnem s temle batom, mu kmalu preidejo vsi čari in vse skomine. Ta te bo debelo pogledal!"

V takem pogovoru sta prišla dečka do visoke, razpokane skalne stene iz sivega granita. Iz višine se je spuščal po njej slap, ki se je v spodnji polovici razbijal na mnogo pramenov ter padel pod steno v majhno krnico.

"Jutri," je dejal Rok, "splezaj gor in poiščeva izvir. Nočoj pa morava najti suho votlino za prenočišče."

Ločila sta se in iskala vsak zase. Vilče je čez nekaj minut ugledal pod skalo, ki je štrlela iz stene, luknjo, držečo v prostorno votlino. Zdelo se mu je, da leži v njej polno listja, zato se je pripognil, da bi bolje videl; pri tem je začutil vonj po moški. Kar se oglaš iz temne notranjosti srdito renčanje, in preden se je mogel umekniti, pridrvi iz votline ona čudna žival, ki jo je videl popoldne v gozdu. Naglo je odskočil in jo z glasnimi kliči na pomoč udri nazaj, kjer je bil pustil tovariša. Znal je izvrstno teči, kar mu je že večkrat priznal sam Rok. Ali z rosomahom se ni dalo šaliti; dasi je bil videti neokreten, se je gnil v čudnih skokih kaj naglo za njim in ga dohitel, še preden sta pretekla petdeset metrov. (Dalje prihodnjik)

Znanstveniki trdijo, da je okrog 100 različnih znanih vrst salmon rib, ampak samo pet ali šest vrst od teh se jih dobi v vodah Severne Amerike.

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

21. — Skupne clevelandke podružnice SZZ priredijo piknik na vrtu SDD na Reher Ave. Ves preostanek gre za Katoliško ligo.

21. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

28. — Piknik Slovenske moške zveze na Brae Burn prostorih, 25000 Euclid Ave.

28. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

3. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

24. in 25. — Praznuje Slovenski dom na Holmes Ave. 30 letnico svojega obstoja.

25. — Podružnica št. 32 SZZ praznuje 20 letnico obstanka v dvorani sv. Kristine na E. 222 St.

OKTOBER

16. — Oltarno društvo fars Marije Vnebovzete priredi "Card party" v cerkveni dvorani.

22. — Podružnica št. 47 SZZ priredi "Autumn Dance" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Igra Lou Trebar orkester.

23. — Pevsko društvo Zvon priredi 35 letnico svojega obstanka. Koncert bo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

NOVEMBER

12. — Federacija Slovenske moške zveze priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

20 LETNICA ŠKOFA DR. GREGORIJA ROŽMANA NA WILLARDU

(Nadaljevanje iz 2. strani)

ma, ko jo hočejo vzgojiti v veri popolnoma sovražnem duhu.

V petek popoldne ob dveh so zopet zazvonili zvonovi — ljudje so rekli, da ne smemo klenkati, ker bo to pomenilo, da smo veseli, ker škof odhajajo. Hudo nam je bilo, ko smo zaslišali zvonove. Ljudje so stopili pred hiše in so škofu mahali v zadnji pozdrav. Debečev Ralph, ki je letos ravno dokončal visoke šole na univerzi, je škofa odpeljal na postajo v spremstvu Father Slapska in p. Odila.

Fara sv. Družine na Willardu pošilja Slovenski Katoliški Ligi v spomin na lepe dni 20 letnice škofa Rožmana \$100 za slovenske begunce. Morda bi ne bila slaba misel, da bi se premožnejši naši rojaki na isti način spomnili ter bi po možnosti posiljali darove na Ligo v počastitev škofa Rožmana ob njegovih 20 letnici.

Willardski farani ne bomo nikoli pozabili mogočnih jubilejnih slovesnosti.

Eden navzočih.

Pismo iz domovine

Traiguen 5. julija 1949

Cleveland, O. — Pred kratkim sem dobil iz domovine iz Dolenjskega tole zanimivo pismo:

"Doma smo zdravi, manjka nam pa marsikaj, zlasti miru. Vsak dan imamo kak obisk, ki nobeden ni posebno prijazen. Sestra mora hoditi na udarniško delo, sedaj jo bodo prisilili, da bo morala iti delati v tovarno. Nas vlačijo sem in tja, kakor živino. Doma ne smemo biti. Doma bosta kmalu samo oče in mama. Mlajša sestra bo morala iti delat v Zagreb, mlajši brat pa tudi na delo. Doma kmalu ne bo imel kdo delati. Zelo nas silijo vse v skupno obdelovalno zadrugo. Do sedaj jim v splošnem to še ni uspelo. Sedaj so le takšni pri tej zadrugi, ki nikoli niso bili za nobeno delo, ki so samo lenobo pasli. Počasi bomo vsi prisiljeni vstopiti."

Oddajati moramo od živil toliko, da je obupno. Marsikje je šla že zadnja krava iz hleva. Davki so tako visoki, da jih ni mogoče plačati. Pred kratkim smo plačali za prvo četrtletje, kmalu bo prišla terjatev za drugo, kar pa ne bomo mogli plačati. Vzeti nam bodo kaj drugega in tako počasi ne bomo imeli več nečesar. Letina je zelo lepa. Veseli smo tega, pa tudi žalostni, ker nam bodo zopet vse pobrali. Na vsako osebo ostane pri hiši le

smo imeli samo v cerkvi okrog oltarjev. Bilo je malo ljudi v cerkvi. Vse je moralo na delo, kakor navadne dni, pa še bolj. Kdor bi ta dan ne šel, bi bil strogo kaznovan. Marsikdo ob delavnih ne dela, v nedeljo pa. Misli, da s tem nas vara in draži, pa revež ne ve, da vara najbolj samega sebe.

Vse moramo lepo potrpeti. Pomagati si sami ne moremo kaj.

Še nikoli nas ni nihče prilo gnil od doma iz družinskega življenja, danes pa to tako trdo doživljamo. Bog nas gotovo ni pozabil in nam bo pomagal tudi iz teh težkih dni preizkušenj.

O g. kaplanu, ki so jih zaprli, že dolgo nismo ničesar slišali. Mislimo, da so morda že mrtvi. Svetniško so živeli že prej in če jih je Bog ovenčal še z vencen mučeništva, blagor jim. Da bi le tudi mi vstrajali do konca v zvestobi do Njega. Vi, ki ste izven meja na svobodi, molite za nas veliko." (16. junija 1949).

MALI OGLASI

Barvanje in papiranje!

Kdor ima v newburški naselbini kaj za barvat ali papirati, naj pokliče zanesljivega delavca, VU 3-1561

—(147)

Dekle dobi sobo

Slovensko dekle dobi opremljeno sobo. Za pojasnila pokličite UT 1-4644 po 4:30 popoldne.

—(146)

Stanovanje iščejo

Dve odrasli osebi brez otrok, Slovenca, bi rada dobila v našem 3 do 4 neopremljene sobe. Kdor ima kaj pripravne, je prosen, da pokliče KE-0009 in vpraša za Mr. ali Mrs. Marolt.

—(146)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ZLATARSKA TRGOVINA FRANK ČERNE naznanja

RAZPRODAJO NA ZLATNINI

ZA NAŠO 40-LETNICO

na 5. AVGUSTA — zapomnite si dan!

Tedaj bo dobrih nakupov vsepolno. Senzacionalno znižanje cen na mnogih predmetih. Izplačalo se vam bo počakati do 5. avgusta in SI PRIHRANITI DENAR. TUDI MNOGO NAGRAD V GOTOVINI • DARILA • SPO-MINKI!

Podrobnosti bodo še v časopisu

FRANK ČERNE JEWELERS

6412 ST. CLAIR AVE.

EAGLE ZNAMKE

Odprto dnevno od 9 zjutraj do 8 zvečer razen v sredo

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste pozorni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Filip Giustino iz Elmont, N. Y. je star 6 let in ima že harmoniko kot kak velik igralec. Prvo harmoniko je dobil, ko je bil star 3 leta in pol. Zdaj je hotel pa že veliko, ne več kakšno igračko. Harmonika je za spoznanje večja kot igralec.

G. WHISKERS

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need vitamins that are—
Patent, Easy and Convenient to take,
Essential. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full basic daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements all the rest of the day. That's CONVENIENCE. Buy for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for sixty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

AMES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Iz tolike daljave, v mraku, ki se je spuščal, je bilo težko razločiti njegovo ogromno čokato rast in rdečelaso glavo.

Vendarle je ušel Mauricu vzklik.

"Honore, pogledaj ga... Človek bi rekel, da je tisti Prus, Golijat, saj veš!"

Topničar je vzplanil nad tem imenom in zasreplal z začudenimi očmi. Golijat Steinberg, hlapec na pristavi, tisti, ki ga je bil razdvojil z očetom, tisti, ki mu je bil prevzel Silvino — in vsa grda historija, vsa strašna umazanost, ki mu je zdaj trgala srce! Najrajši bi bil stekel k njemu in ga zadavil. Toda mož je bil že onostran piramid; odhajal je in izgubil v noči.

"O, Golijat!" je zamrmral, "to ni mogoče. On je tamkaj, z ostalimi... Naj mi ne pride v pesti!"

S pretečim zamahom roke je pokazal na obzorje, pogreznjeno v temo, na ves tisti vijoličasti zapad, ki je zanj pomenil Prusijo. Pomolčali so, zopet se je začel signal, a v daljnji dalji, ter se izgubil na drugem koncu taborišča, rahlo zamiraje med topečimi se obrisi predmetov.

"Vraga," je Honore prekinil molk, "še zasacijo me, če me ne bo pri apelu... Lahko noč in z Bogom vsi skupaj!"

Še enkrat je stisnil Weissu obedne roki; nato je odhitel dolgih korakov proti griču, kjer je stalo rezervno topništvo, ne da bi bil še izpregovoril o svojem očetu ali sporočil besedo za Silvino, katere ime ga je žgalo na ustnicah.

Preteklo je še par minut, in na levi, pri drugi brigadi, je rog zatrobil k apelu. Drug rog je odgovoril, v bližini. Nato tretji, zelo daleč. Zmirno bolj so se bližali drug drugemu in so doneli vsi hkrati, ko se je Gaude, trobentač kompanije, odločil razsut celotno salvo glasnih not. Bil je velik fant, mršav in bolesten izraza, brez ščetinice brade, in je vedno molčal, kadar ni piskal svojih signalov s sapo viharja.

Nato je prišel seržant Sapin, majhen, stisnjen človek z velikimi, nestalnimi očmi, čitanje apela. Njegov rezki glas je izmetaval imena, vojaki pa so se bili približali in so odgovarjali v vseh tonih, od vijoličnega do flavte.

Toda nekaj se je vrnilo med opravilo.

"Lapoulle!" je ponovil seržant z zelo visokim glasom.

Nihče se ni odgovoril, Jean je moral skočiti h grmadi iz svežega dračja: Lapoulle, izpodbujan od tovarišev, jo je še vedno trdovratno prižgal. A zdaj je ležal na trebuhu, obraz kakor pokropan, ter pihal tesno ob zemlji dim lesa, ki je že ogljenel.

"Tak, strela božja, pustite že to!" je kriknil Jean. "Odgovorite apelu!"

Lapoulle, ves osupel, je zdaj vstal, in zdela se je, da razume. "Tukaj!" je zatulil s toli divjim glasom, da je Loubeta vrglo na zadnjico, tako smešno se mu je zazdelo. Pache, ki je bil s šivanjem gotov, je odgovoril jedva razločno, kakor da mrmra molitvico, Chouteau je vrgel svojo besedico tja, zaničljivo, ne da bi vstal; nato se je zleknil še bolj.

Toda službujoči poročnik Rochas je stal nepremično ob strani in čakal. Ko mu je prišel po končanem apelu seržant povedati, da ne manjka niko-

gar, je zarenčal v brke, ka-žoč na Weissu, ki je še vedno kramljal z Mauricem:

"Saj je celo eden odveč; kaj pa onegavi, tistile civilist?"

"Ima dovoljenje od gospoda polkovnika, gospod poročnik," je pojasnil Jean, ki je bil slišal vprašanje.

Rochas je srdito skomiznil z rameni ter brez besede vnovič pričel korakati ob šatorih, čaka-joč, da pogase ognje; Jean pa, noge kakor polomljene od dnevnega pohoda, je sedel nekaj korakov od Maurica, čigar besede so prihajale do njega kakor mrmranje, ki ga ni poslušal, zatopljen v temna razmišljanja, ki so se jedva izražala v dnu njegovih gostih, le- nih možganov.

Maurice je bil za vojsko, zdela se mu je neizgibna, celo potrjena obstanku narodov. To je trdno stalo zanj, odkar se je bavil z idejami razvoja in z vsoto tisto teorijo revolucije, ki je takrat razvnela naobraženo mladino. Ali ni življenje tudi vojska, v slehernem trenutku? Ali ni najpristnejši pogoj nara-ve neprestana borba, zmaga najposobnejšega, moč, ki se rodi in obnavlja v dejanju, življenje, ki preraja iz smrti svo-jo večno mladost? In spomnil se je velikega vzhajenja, ki ga je omamilo, ko mu je prišla misel, da v odkup za svoje gre- he postane vojak in se gre bit na mejo. Francija plebiscita, dasi se je pokorila cesarju, ne- mara res ni hotela vojske. On sam jo je še osem dni poprej imenoval krivično in bedasto.

Razmotravali so o kandidatu-ri nemškega princa za španjolski prestol; v zmešnjavi, ki je nastala po malem, se je zdelo, da nima nihče prav — tako da niso več vedeli, odkod je bilo izvajanje, nego da je stala med vsem edina neizogibnost, usod- ni zakon, ki v določen uri vr- že ljudstvo nad ljudstvo. To- da mogočen drget je prešinil Pariz, on se je spominjal tiste- ga gorečega večera, ko se je va- lila množica po bulvarjih in so tolpe vihtele baklje ter kričale: "V Berlin! V Berlin!"

Pred mestno hišo je slišal še žensko, ki je stala na koč- iškem sedežu, krasna, visoka ženska s profilom kraljice, ogr- njena z gubami trikolore in po- joča Marseljevo. Ali je bila trej laž, ali ni govoril utrip srca Pariza? In tej nervozni vzhajenosti so sledile kakor vedno pri njem, ure grdega dvoma in studa: njegov prihod v vojašnico, adjutant, ki ga je sprejel, seržant, ki ga je dal obdeli, okužena, smradljiva so- ba za moštvo, robato kamerad- stvo z novimi tovariši, mehan- sko vezbanje, ki mu trlo ude ter pritiskalo na um. Vendar se je navadil pred pretekom tedna in ni čutil več odpora v sebi; a navdušenje se je začelo iznova, ko je polk nazadnje odrinil proti Belfortu.

Že od prvih dni je bil Mau- rice preverjen o popolni goto- vosti zmage. Njemu je bil ce- sarjev načrt jasen: vreči k Reni štiristo tisoč mož, preko- račiti reko, preden so Prusi pripravljeni, pognati silen klin med severno in južno Nemčijo; nato pa s kakšnimkoli si- najnim uspehom nemudoma primorati Avstrijo in Italijo, da se pridružita Francoski. Ali ni nekaj hipov krožila vset, da se 7. zbor, ki mu je pripadal tudi njegov polk, vkrcu v Bre- stu, izkrca pa na Danskem in tam izvrši obrat, ki bi prisilil Prusijo pridržati eno svojih armad?

1924

1949

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo in tugo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je kruta smrt posegla s svojo ko-šeno roko in iztrgala iz naše srede našega nadvse ljubljenega sina in brata

Raymond Victor Subel

Predragi pokojnik je bil rojen v Clevelandu 5. avgusta 1924. Mučna bolezen ga je nadlegovala tri mesece ter ji je podlegel 24. junija 1949 v Crile vojaški bolnišnici. Previden s sv. zakramenti za umirajoče je izdihnil svojo blago dušo ob 11:35 uri zjutraj. Pogreb se je vršil dne 27. junija iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi ter po opravljeni sv. maši v cerkvi sv. Vida in z vojaškimi častni pod vodstvom Lake Shore Post št. 273 American Legion, smo ga položili k večnemu počitku v vojaški oddelek na pokopališču Calvary. Bil je član društva "Vodnikov venec" št. 147 SNPJ, društva "Slovenec" št. 1 SDZ, Lake Shore Post št. 273 American Legion, Carpenter's Local št. 105 AFL in Carlton Club.

Tem potom se iskreno zahvaljujemo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so s krasnimi venci in cvetjem ozaljšali krsto našega preljubljenega sina in brata, da je zgledal, kot bi ležal sredi vrta. Ven- ce so položili sledeči:

Mr. in Mrs. Andrew Spik, Mary in Joe Ocvirk ml., iz Harwick, Pa., Margaret in Tony Kaus iz Cheswick, Pa., Joe in Jean Spik, Max in Kay Spik, Frances in Edward Tomšič, Pauline Spik, Mr. in Mrs. Valentine Koci, Mr. in Mrs. Edward Koci, Mr. in Mrs. Robert Koci, Mr. in Mrs. Joseph Progar iz Springdale, Pa., Andy Sherdonic, Betty in Joe Turka iz Harwick, Pa., družina Mr. in Mrs. John Valentič, Mr. in Mrs. Louis Volk, družina Kozan, Elsie Valentič in Robert Cavey, Mr. in Mrs. Joseph Perpar, sinovi in hčere Perpar, Mr. in Mrs. John Cernelich, Harry in Helen Cernelich, Mr. in Mrs. Victor Schueller, Mr. in Mrs. Joseph Ocvirk st., iz Harwick, Pa., družina Mr. in Mrs. Harry Molodec, Mrs. Ursula Muley in družina, družina Mr. in Mrs. Anton Ljubi, Mr. in Mrs. Thomas Legat, Mr. in Mrs. John Zalokar, družina Stefanis Paulin, Mr. in Mrs. August Rijavec, Mr. in Mrs. Joseph Okorn in družina, Mr. in Mrs. Paul Petrovič, družina Mr. in Mrs. Frank Cesnik, Mrs. Mary Ivanc in Louis, družina Mataich, družina Charles in Martin Vrtovšnik, družina Tony in Julia Marolt, Mr. Joseph Sadar, Mr. in Mrs. Herb Stenzel, Mildred in James Cernilogar, družina Mr. in Mrs. Charles Petrites, Mr. in Mrs. Louis Oblak, družina Ažman, Mr. in Mrs. Edward Kozloski, Mr. in Mrs. Vincent Basković, družina Malnar in Prijatelj, Mr. in Mrs. Frank Cerkvenik, Mrs. Rose Salamant, Mr. Jack Obed, Mr. in Mrs. Cyril Obed, družina Sabo in Kieselbach, John in Frances Simončič, družina Mahnič, Stokel in Kobrin- ski, družina Mr. in Mrs. Stanley Oster, družina Oblak in Wolf, družina John Kocjančič, Mr. Henry J. Medved, Mr. Charles Kernc, Mr. Charles Kapec, Mr. Stanley Zupančič, Mr. Pete Cigetič, Mr. John Nekić, Mr. John Mataich, Mr. in Mrs. Bodavinec, Mrs. Miller, Mr. in Mrs. Menandez, Mr. Brown, The Carltons, Tapco Valve and Jet Eng. Dept., Electric Mfg. Division of National Acme Co., društvo Vodnikov venec št. 147 SNPJ, društvo Slovenec št. 1 SDZ, Thompson Old Guard Association, prijatelj društva Slovenske Sokolice, delavci Albert M. Higley Co., Carpenters Local št. 105, The Regals Club, Mr. Frank Hegler, Mr. Joe Kasunec, Mr. Frank Nekić, Mr. Elmer Kuhar, Mr. Eddie Kuhar, Buddy Minerich, Mr. Herman Marolt, Mr. Louis Ponik- var, Mr. Stanley Zakrajšek, Mr. Edward Chesnik, Mr. Nick Hotujak, Mr. Edward Zupančič, Mr. George Fa- bian, Mr. Don Chesnik, Mr. Vincent Fabian, Mr. Charles Ubič, Mr. Henry Ubič, Mr. Frank Lavrich, Anne in Dorothy Kukec, Alice Beveich, Betty Sankovich, Zenski kegljaški team društva št. 9 SDZ in sicer: Helen Cella, Mildred Gotch, Vicki Faleich, Fay Rolik, Stella Koporec in Elsie Borsio, American Legion Lake Shore Post št. 273 in Golden Gophers Club.

Našo iskreno zahvalo naj prejmejo so- sedje, ki so darovali za vence in v gotovini. Zahvalo izrekamo sledečim:

Družini Martin Kostanjšek, Mrs. Josephine Slapnik, Mr. in Mrs. Stanley Prijatelj, Mr. in Mrs. Kaiser, Mr. in Mrs. Barbara Schi, Mr. in Mrs. Joseph Prince, Mr. in Mrs. Louis Skoda ml., Mr. in Mrs. Joseph Vidie, Mrs. Mary Albert, Mr. in Mrs. Nekich, Mr. in Mrs. Louis

Ljubljeni sin in brat! Nikakor ne moremo doumeti, da Tebe več med nami ni. Komaj si nastopil svojo mladeniško dobo, ki je naj- lepša doba življenja, pa Te je pokosila kruta bolezen. Vedno smo upali, da bo bolezen premagal, a usoda je drugače odločila. Nič več ne slišimo Tvojega milega glasu, zaman se oziramo po Tebi, Tebe od nikoder več ni. Zda počiva truplo Tvoje v hladni ameriški grudi, duh Tvoj se veseli tam gor nad višavami, mi pa ne moremo biti veseli, ker smo izgubili našega predragega sina in brata. Tolaži nas zavest, da enkrat se zopet snidemo na kraju večnega miru in počitka, tam, kjer ni trpljenja in ne solz. — Počivaj v miru—snivaj sladko!

Zalujoči ostali:

Erste, Mr. in Mrs. Frank Petrovic, Mr. in Mrs. Frank Modic, Mr. in Mrs. Vogrich, Mr. in Mrs. Harold Schultz, Mrs. Herman Schultz, Mr. in Mrs. Pavlic, Mr. in Mrs. Joseph Mole, Mr. in Mrs. Joseph Taufar, Mr. in Mrs. Stanich, Mr. in Mrs. John Rudolph, Mr. in Mrs. Harold Kausek, Mr. in Mrs. Frank Kromar, Mrs. Jennie Zele, Mr. in Mrs. De Laet, Mr. in Mrs. John Boots, Mrs. Vu- kosic, Mr. in Mrs. Drenik, Mr. in Mrs. Joseph Vuko- sic, Mr. in Mrs. Kobe, Mr. in Mrs. Macerol, Mr. in Mrs. Korosec, Mr. in Mrs. Frank Kranjc, Mr. in Mrs. Smrke, Mrs. Julia Marolt, Mr. in Mrs. John Masera, Mr. in Mrs. Postotnik, Mr. in Mrs. Frank Modic, Mr. in Mrs. John Petrovic, Mrs. Frances Vidmar, Mr. in Mrs. Jo- seph Tekavec, družini Pirnach, Mr. in Mrs. Maser, Mrs. Gillard, Mr. in Mrs. Skettie, Mr. in Mrs. Michael Was- cak, Mr. in Mrs. Joseph Okorn ml. in Miss Olga Okorn.

Najlepšo zahvalo izrekamo Mrs. Fran- ces Vidmar in Mrs. Frances Okorn, ki ste sosedje obiskale in nabrale denar za krasno cvetje.

Prisrčna zahvala bodi izrečena slede- čim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše pokojnika:

Mr. in Mrs. Steve Antolin, Mrs. Frances Bavdek, Mr. in Mrs. John Bozich ml., Mr. in Mrs. Joseph Brod- nik, Mr. John Cebuli, Mrs. Mary Cira, Mrs. Mary Cnjak, Mr. in Mrs. Frank Debelak, Mrs. Rose Dolec, Mr. in Mrs. Louis Elish, Aloise in Betty Fortuna, Mr. in Mrs. John T. Foye, Mr. in Mrs. Frank Gercha, Mr. Frank Hlad, Mr. in Mrs. Mike Iammarino, Mr. Louis Jerse, Mr. in Mrs. Frank Jesenovec, Mr. in Mrs. Anton Kaus st. iz Oakmont, Pa., Mr. in Mrs. Harold Kausek, Mr. in Mrs. Edward Koci, Mr. in Mrs. Robert Koci, Mr. in Mrs. Frank Koss, Mr. John Kostansek, Mrs. A. Kozorog, Mr. in Mrs. Frank Krainz ml., Mr. in Mrs. Frank Kranjc st., Fred in Zora Kramar, Mrs. Mary Edward Krapenc, Mr. in Mrs. Frank Kromar, Mrs. Mary Kuhar, Mr. in Mrs. Frank Kure, Mr. in Mrs. Louis La- kuhar, Mr. in Mrs. A. Leganshuk, Mr. in Mrs. Andrew Leksan, Mr. in Mrs. Edward Ljubi, Mr. in Mrs. Anton Mezarič, Mr. in Mrs. Bill Modic, Mr. in Mrs. Harry Molodec, Elsie Nekich in mati, Mr. in Mrs. John No- vak, Mr. in Mrs. Victor Opaskar, Mrs. Frances Orazem in Marie, Dorothy Orehovec, George Ozanich in dru- zina, Mr. Anton Pakis, Mr. in Mrs. Anton Papes, dru- zina Mrs. Stefania Paulin, Mr. in Mrs. John Pence, Mr. in Mrs. F. M. Perko, Mr. in Mrs. Joseph Perpar, Mr. Joseph Perpar ml., Miss Josephine Perpar, Mr. in Mrs. Petrovic, Mr. in Mrs. Al Phillips, Mr. Joseph J. Prince, The Regals Club, Mrs. John Rudolph, Em- ily in Frank Simon, Margaret Smother, Miss Elsie Spe- har, Mr. in Mrs. Max Spik, Mr. in Mrs. Joseph Spik, Mr. Ben Stanovnik, Mr. in Mrs. Louis Stopar, Mr. Frank Strojnik, Mr. in Mrs. John F. Sustar, Mr. in Mrs. Edward Turk, Iva Terkan, Tapco Valve and Jet Engin- eering Dept., Mr. in Mrs. John Valentič ter družina, Mr. in Mrs. Russell Wickert, Mrs. Ursula Widmar, Mrs. Mary Wolf, Mr. in Mrs. Anthony F. Zallnick, Mr. in Mrs. Joseph Zele ml., Max in Rose Zelodec, Mr. in Mrs. Joseph Zgone, Lou in Vic Zgone, družina Leo Zupančič.

Dalje izrekamo najlepšo zahvalo slede- čim, ki so dali svoje avtomobile na razpo- lago pri pogrebu:

Mr. Frank Azman, Mr. Matt Valentič, Mr. Harold Kausek, Mr. John Simon, Mr. Harry Molodec, Mr. John Kocjančič, Mr. Edward Koci, Mr. Frank Jesenovec, Mr. John Preskar, Mr. Joseph Perpar, Mr. Edward Tomšič, Mr. Charles Petrites, Mr. Joseph Progar st., Mr. Mike Leganchuk, Mr. Joseph Okorn st., Mr. Joseph Okorn ml., Mr. Frank Zallnick, Mr. Thomas Legat, Carpen- ters Local št. 105, društvo Vodnikov venec št. 147

JACOB in CECILIA, oče in mati
JACK in EDWARD, brata
MRS. DOROTHY VALENCIC, sestra
in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, 25. julija 1949.

SNPJ, društvo Slovenec št. 1 SDZ, Lake Shore Post št. 273, J. Prince, T. Skettie, J. Cernilogar, Mr. Thomas Zakrajšek, F. Justin, Mr. Sam Knezevic, A. Pestotnik, Mr. Louis Izanc, Mr. Ludwig Paulin, Mr. Joseph Ocvirk, Mr. Anthony Kusan, Mr. Frank Mahnič, Pauline Spik, Mr. Tony Kaus, Mr. Frank Kosich ml., Mr. Anton Ljubi, Mr. John Plazibat, Mr. Frank Cerkvenik, Mr. Emil Ma- taich, Mr. Vincent Baskovic, Mr. Harry Cernelich, Mr. Joseph Zele st., Mr. Joseph Zele ml. in Mr. Louis Zele.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali v dobrodelne namene, kot za otroško bolniš- nico, zdravila in za proučevanje raka. Za- hvalo naj sprejmejo sledeči:

Mr. Anton Babich, Mrs. Amalia Božeglav, Carlton Club, Mrs. Bertha Cernigoj, Mrs. Zofija Colarič, Mrs. Ana Eberwein, Justine in Sutton Gload, Mrs. J. Gre- gorič, Boys from John's Tavern, Mr. in Mrs. Anton Maru, Mrs. L. M. Miller, Mr. in Mrs. John Peterka, Mr. in Mrs. John Preskar, Mr. in Mrs. Frank Tratnik, družina Vehar, Mr. Frank Wolfe, Miss Marie Zakraj- sek, Mr. in Mrs. Thomas Zakrajšek, Mr. Joseph Zele st., Mr. in Mrs. A. Zizman, Mrs. Frances Vidmar, Mr. in Mrs. Joseph Tekavec, Mrs. Mary Somrak, Mr. in Mrs. Joseph Babnik, Mr. Anthony Sraj.

Našo posebno zahvalo izrekamo Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojnika obiskoval v bolnišnici redno ter za daritev sv. maše ob pogrebu; Lake Shore Post št. 273 Amer- ican Legion za častno stražo zadnji večer ob krsti ter za pomoč pri pogrebu, posebno pa komandantu Henry Medved, ki je pokoj- nika redno obiskoval v bolnišnici, mu prina- šal darila ter pomagal z vojaškimi obredi pri pogrebu.

Lepa hvala Mr. Antonu Jankovihu, predsedniku društva "Vodnikov venec" ter Mr. Franku Zoriču, predsedniku društva "Slovenec" za lepe poslovilne govore ob od- prti krsti v pogrebem zavodu.

Hvala lepa fantom Carlton kluba, ki so ga redno obiskovali v bolnišnici in ga kratko- časili.

Dalje lepa hvala vsem, ki so prišli po- kojnika pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Enako najlepšo zahvalo izrekamo po- grebcem, ki so nosili krsto, ter pogrebemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za vso pomoč v dneh naše bridkosti ter za izvrstno urejen pogreb.

Našo toplo zahvalo izrekamo vsem, ki ste nam izrazili svoje sočutje, nam stali ob strani in bili v pomoč in tolažbo na en ali drugi način tekom naše bridkosti. Ako se je slučajno izpustilo ime katerega, ki nam je bil na uslugo, prosimo oprostjenja, ker tega se ni namenoma storilo, in se vsem ena- ko najlepše zahvaljujemo.